

Drammen, 11. mai 2023

Uforsvarlig bruk av kommunalt LNF-område og misbruk av medvirkningsretten (plan- og bygningsloven § 5) ved gjennomføring av plan- og byggesak (jf. også forvaltningsloven § 11 b).

Viser til tidligere sak som bes om gjenopptatt: 10.6.2022 - Klage: Kommunalt vedtak om utvidelse av parkeringsplass i Svinevika i LNF-område, gbnr 1090/56, samt prosess knyttet til denne saksbehandlingen i forhold til manglende varsling på avgjørende tidspunkt i prosessen.

Saken gjelder: Ved privat påpeking av manglende nabovarsling i reguleringsplan for VA-anlegg for Kjerringvik Nord ble dette endret av Larvik kommune til begrenset nabovarsling kun for Byggesak Svinevika – pumpestasjon med overbygg – parkeringsplass – nødoverløpsledning.

Larvik kommune har i saken innvilget seg selv som tiltakshaver (og grunneier) en utvidet offentlig parkeringsplass i forbindelse med et tiltak for vann- og avløpsanlegg, og en uheldig plassert pumpestasjon med få avbøtende tiltak. Utvidet parkeringsplass er minsket noe gjennom klagebehandlingen. Likevel er resultatet at nesten halvparten av kommunalt LNF-område benyttes til trafikale formål, hovedsakelig parkeringsplass. Utvidelsen lå i det opprinnelige vedtaket til rammesøknaden (13.8.2021) også innenfor strandsonens byggeforbud.

Statsforvalteren i Vestfold og Telemark støtter i endelig vedtak kommunens vedtak fra 20.9.2022. Med dette blir det presedens at kommuner kan unnlate informasjon, varsling og høring i hht. pbl. § 5-1 og 5-2 til berørte parter, slik at medvirkning etter påtrykk i realiteten ikke får noen reell betydning. I denne saken ville aldri verken konsulentfirma eller kommunen ha varslet selv, da dette først skjedde etter andre gangs melding fra privat nabo og da med henvisning til lovverket. Kommunens tilsynsadvokat grep da inn.

I tillegg i saken vil kommunen sannsynlig bli pålagt fra overordnet myndighet/politisk ledelse å forlenge en nødoverløpsledning ut i Sandefjordsfjorden, som uten grunneiers hadde endt på 0,35 cm dybde og 5 meter lengde i den grunne badevika, Svinevika. Dette har også vært et av klagepunktene.

Forespørsel og sak til Sivilombudet

Jeg ønsker en kontroll og gjennomgang av offentlige myndigheters ansvarsområde, forvaltningsansvar, prosedyre og vedtak i denne saken. Kommunen kan ikke svare på hvorfor parkering for besøkende må anlegges samtidig og som del av etablering av et vann- og avløpsanlegg. Det eksisterer allerede et stort parkeringsanlegg tilknyttet kommunalt areal i det samme friområde (kapasitet for 40-50 biler). Kommunen har lagt tiltaksgrense både i plan- og byggesak midt på sletta, dvs. i et gammel grenseskille mens de selv eier begge områdene og begge er avsatt til grønt formål i kommuneplanen.

Jeg mener at Larvik kommune har bevisst misbrukt pbl. §§ 5-1 og 5-2 for å kunne innføre ny arealbruk (parkeringsareal i gbnr. 1090/56) fremfor kun å tilbakeføre området slik det var før anleggsstart og i tråd med byggeforbudssonen, LNF-området og kommuneplanen.

Saken ble fremmet for Sivilombudet den 10.6.2022. Sivilombud avsluttet saken den gang da endelig avgjørelse på klage ikke forelå. Endelig klage fra Statsforvalteren i Vestfold og Telemark foreligger, datert 9.3.2023. Jeg ber nå om at denne saken tas opp igjen. Jeg viser i sin helhet til brevet av 10.6.2022 og vedleggene, og ber om vurdering ut fra dette. Min sak suppleres med Larvik kommunes vedtak av 20.9.2022 (vedlegg 13), min klage av 4.10.2022 (vedlegg 14) og endelig vedtak fra Statsforvalteren i Vestfold og Telemark av 9.3.2023 (vedlegg 15), oppsummering av saksgangen (vedlegg 16) og utklipp av Østlandsposten 7.9.2022. Ytterligere dokumentasjon som innspill til Planutvalget i Larvik kommune, flere presseoppslag, notater, etc. kan sendes dersom dette er ønskelig.

Ved at klagen ikke har ført fram, medfører dette at kommunal praksis (unngå medvirkning på rett tidspunkt) gjør at kommunen kan gjennomføre svært negative vedtak for berørte parter og interessenter. I dette tilfellet fører det til direkte forringelse av Svinevika på alle måter. I tillegg er dette en verdisenking og begrensning av min bruk av eiendommen, Svinevika 24 og naboens i Svinevika 25.

Mine foreldre opplevde det samme på 1970-tallet da kommunen ervervet seg arealet (gbnr. 1090/92 og 56) og den gang la til rette for parkering på øvre og innerste del (gbnr 1090/92), mens utvidelsen nå gjelder parkering på midtre del (del av gbnr. 1090/56), jf. kart i brev av 10.6.2022. ved nybygging av hytte i 1996-97 flyttet jeg og valgte en hyttetype for å være mest mulig skjermet i forhold til parkeringsplass og adkomstvei den gang. Nå er dette ikke lenger tilstrekkelig, og det er uaktuelt å flytte hytta på nytt for annen gang.

Bakgrunn

Vi som klaget i siste del av prosessen er de nærmeste naboer. Vi har eiendommer på samme høydekote som parkeringsplass og pumpestasjon. Terrenget er flatt og i vest av sletta og våre eiendommer er det et høyt fjell. Vår bruk av hyttene blir sterkt berørt av tiltakene. Pumpehus tar eneste sjøutsikt for Svinevika 25 (Larsen og Fevang), mens parkeringsplass forringer Svinevika 24 (Karlberg) da resterende del av nabogrense mot kommunalt LNF-område tas til parkering, kjørevei og anleggelse av pumpehus. Kommunen fremmer ikke avbøtende tiltak, men baserer seg på at Svinevika 24 har satt opp hekk for å verne seg mot støy, støy og som visuell skjerming mot eksisterende parkeringsplass og adkomstveien dit. Jeg mener å se et mønster i kommunal praksis for å presse igjennom parkering på et område som kommunen selv i kommuneplanen har avsatt til LNF-område, se også punktliste, vedlegg 16.

Kommunen har en eksisterende parkeringsplass (gbnr. 1090/92) som ble avtalt for inntil 10 private oppstillingsplasser (inkludert grunneier 2 plasser) og 25 plasser til besøkende. Avtalen er mellom Tjodalyng Friluftsnemnd og grunneiere av stranda i Svinevika, datert 18.3.1977. Kommunen skulle som del av avtalen foreta regulering av parkeringsplassen. Dette er verken skjedd som juridisk bindende arealformål gjennom planbehandling, eller ved regulering av bruken, og verken utført av Tjølling kommune eller gjennom Larvik kommunes virke. Området gbnr. 1090/56 skulle vært innregulert som friområde i hht. samme avtale. Dette sistnevnte er nå vedtatt brukt som parkeringsareal i forbindelse med etablering av vann- og avløpssystem da kommunen uten nabovarsling valgte dette som sted for tanker og pumpestasjon. Begge parkeringsplassene ligger i kommunalt avsatt grønt område/landbruk, natur- og friluftsliv. Parkering skal være unntak i slike områder.

Et viktig ubesvart spørsmål gjenstår:

Hvorfor må det anlegges en parkeringsplass (gbnr. 1090/56) i forbindelse med etablering av pumpestasjon for nytt vann- og avløpsanlegg?

Vi; alle naboer og Svinevika Vel, mener det ikke er sammenheng mellom de to tiltakene.

I Østlandsposten den 7.9.2022, etter befaring den 23.8.2022, uttalte planutvalgets leder Marie Offenberg at det ikke ble aktuelt med parkering likevel. I endelig vedtak av 20.9.2022 vedtar kommunen likevel parkering, men redusert (200 m²) i forhold til opprinnelige på (740 m²).

Konsulent og kommune skiller konsekvent ut selve veiene fra trafikkarealet fra arealberegningen og omtaler kun selve parkeringsplassene. Dette innbefatter bl.a. vei til pumpehuset og en adkomst til parkeringsareal. Kommunen kobler likevel adkomstvei til pumpehuset som grense mot utvidet parkeringsareal, og det ville da ha vært naturlig å anlegge pumpehus og adkomst ved eksisterende parkeringsplass slik at utvidelse i LNF-området ikke ble nødvendig.

Kontroll og avmerkede plasser ville kunne ha økt kapasitet på eksisterende parkeringsareal, framfor nytt areal. Dersom kommunen hadde sett helhetlig på planen for VA-anlegg, ville de også enkelt kunne ha løst alle problemer tilknyttet parkering ved etablering i areal for nedgravde rør og i anleggsområde på gbnr. 1090/2 på «Lesten» direkte inntil fylkesveien.

I saken underkjenner kommunen at adkomst i vedtaket skjer via privat vei (gbnr. 1090/2), at de har en tilstøtende, men gjennom ca. 50 års bruk av en uregulert, stor reguleringsplass (gbnr. 1090/92), at de avskrev seg vedlikeholdsansvaret av offentlig bruk av privat vei den 9.9.2019, at ny parkering (gbnr. 1090/56) skulle anlegges både i byggeforbudet i strandsonen og i landbruk, natur- og friluftsområde eller grøntområde i kommuneplanen, at utvidelse av VA-tiltaket likevel skjer over eksisterende parkeringsplass etter at nabovarsling og gjeldende konfliktsak er ført nesten til ende (felles infomøte fra kommunen den 21.10.2022), at trafikkfarlig kryss ikke utbedres tilstrekkelig (kun kreve nedtaking av vegetasjon, mens et stort fjell er problemet vedr. begrenset sikt), at biltrafikk økes med stor konflikt mot alle brukere av privat vei (gående, sykkelister), etc.

Jeg kan vanskelig se annet enn at Larvik kommune bevisst har unnlatt medvirkningsmuligheter i saken. **Det var behov for melding til kommunen to ganger om at det var påkrevd med nabovarsling.** Vi kan ikke se at kommunen ved eget initiativ ville ha fulgt opp dette i hht. plan- og bygningsloven §§ 5-1 og 5-2, dersom jeg ikke hadde meddelt at dette var påkrevd.

Kommunen har innrømmet at dette var feil, men vi kan ikke se at dette får tilstrekkelig konsekvens for vedtaket.

Arbeid pågår i felt, men pr. nå er det fortsatt mulig å endre den endelige overflatebruken i LNF-området.

Min vurdering

Ved kommunens begrensede varsling og høring er tiltaket ikke lenger en plan, men begrenset til en byggesak slik at konsultfirma og kommunen kan selv håndtere saken uten ytterligere vurdering fra regionale myndigheter. Dette medfører at alternativer ikke ble vurdert, at kommunalt parkeringsareal (gbnr. 1090/92 og 1090/56) ble ikke sett i sammenheng og at vurdering av konsekvenser blir svært begrenset. Det har vært etterlyst dokumentasjon, underlagsmateriale og beregningstall for parkeringskapasitet. Kommunen har ikke fremlagt dette, men påpekt at dette ikke er nødvendig.

Badevika er sårbar mht. antall besøkende, og friområdet med gressdekke blir redusert til grusdekke. Kommunen har gjennom prosessen endret argumentasjon fra opprinnelig et behov knyttet til parkering for kommende kyststi til ved endelig vedtak å skulle dekke parkeringsbehov for alle

nærliggende badeviker i tillegg til kyststien. Nærliggende private veier er de siste årene blitt avstengt med bommer.

Formålet ved å etablere vann- og avløpssystem er i seg selv et svært positivt tiltak, men det er ringvirkningene, prosessen og uakseptabel kobling med parkeringsareal som fram mot endelig løsning burde vært tatt med berørte parter i utgangspunktet. Anlegget for VA omfatter bare i Håkavika-Svinevika om lag 200-300 fritidsboliger, fastboende og gjeldende et stort areal i et kystnært område. Vi trenger ikke også at kommunen bruker mesteparten av LNF-området sitt på sletta i Svinevika til parkering. Jeg mener saken er uforsvarlig i vedtaket, i vurderingen og senere ved kommende uakseptabel bruk og omfang.

Jeg mener Larvik kommune bevisst har unnlatt nabovarsling; varsling og høring til velforening og til grunneiere i Svinevika, for å unngå å informere og for deretter å føre en «konfliktsak» til veis ende som planmyndighet, uten reell påvirkningsmulighet. Resultatet er at forholdet til barn og unge er dårlig ivaretatt (kommunalt ansvar), det øker uheldig bruk av privat adkomstvei til halvoffentlig parkeringsplass (vært en konflikt i årevis grunnet støy, støv, manglende vedlikehold, ingen skjerming, ikke regulert parkeringstid, ingen fartsdemping på adkomstvei, etc. (kommunalt ansvar) og medfører en stor økt trafikkfare for alle; både barn og voksne, gående og syklende, også med et trafikkfarlig kryss ved fylkesveien (også fylkeskommunalt ansvar). Forringelse av Svinevika samlet sett, skjer gjennom dispensasjon og planbehandling der Statsforvalteren i Vestfold og Telemark ikke får alle opplysninger vedlagt, slik at blant annet ulemper ikke er synliggjort og vektet når hensynene bak bestemmelsen skal vurderes **og** de totale ulemper veies ikke mot fordelene. I tillegg blir saksfremstillingen basert på ensidig og mangelfull informasjon fra konsulentfirma. Kommunen har etter mitt skjønn, ansvar for og bør påse sammen med regionale myndigheter ved dispensasjoner, planvedtak eller byggesaker å gjennomføre prosjekter som gir en positiv virkning og tilføre steder en økt verdi i dag og for fremtiden. Spesielt gjelder dette når tiltakene er kommunale og utføres i et landbruk, natur- og friluftsområde som kommunen er eier av, i en byggeforbudssone som 100 metersbeltet til sjø og med økt fare for utslipp av kloakk direkte i ei grunn badevik.

Konklusjon

Jeg mener at kommunen ikke har hjemmel til å innføre parkeringsanlegg for besøkende til badevik/kyststi når prosjektet/tiltaket gjelder etablering av vann- og avløpssystem. Det hjelper lite at kommunens endelige vedtak gjelder et redusert parkeringsareal dersom det i utgangspunktet ikke er anledning til å innføre parkering da tiltaket gjelder vann- og avløpsanlegg. Parkering for besøkende er etter min mening ikke å anses som nødvendig for å kunne etablere og drifte et vann- og avløpsanlegg.

Saken har vært avgjort av kommunen på forhånd. Prosessen viser at det var ubeleilig at det ble satt søkelys på medvirkningsretten. Kommunen har etter min mening også innskrenket påvirkningsmulighetene ved å redusere en ikke varslet reguleringsplan til en begrenset byggesak.

Slik jeg forstår *medvirkning* i plan- og bygningsloven, er dette for at alle parter skal bli hørt, og de best mulige løsningene skal kunne vurderes og godkjennes. Tillitt til en kommunal saksbehandling og troverdighet er for meg i denne saken svekket. Saken viser med kommende presedensvirkning at manglende medvirkningsrett faktisk er lønnsomt for kommunen der kommunen selv er tiltakshaver og med forventning om at kommunen burde både kunne lovverket og forvalte plan- og bygningsloven korrekt.

Jeg stiller meg til rådighet for ekstra utdyping, møter, befaring eller annet ved deres eventuelle behandling av saken.

Vennlig hilsen

Inger Karlberg

Svinevika 24, gbnr. 1090/ 42 og 98, mobil: 41 29 75 53.

Adresse: Kremllestien 33, 3032 Drammen

Epost: ingerka@viken.no (jobb) eller inger.karlberg@gmail.com (privat)

Vedlegg 13: Larvik kommunes vedtak av 20.9.2022.

Vedlegg 14: Klage 4.10 til vedtaket av 20.9.2022.

Vedlegg 15: Statsforvalteren i Vestfold og Telemark, endelig vedtak, datert 9.3.2023, der kommunens vedtak av 20.9.2022 gis medhold. Kopi.

Vedlegg 16: Oppsummering av saksgang med datoer og relevante punkter.

Vedlegg 17: Artikkel/tekst fra Østlandsposten 7.9.2022, sendt til meg som epost, da jeg ikke abonnerer på avisen.